

Nr 146.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående delaktighet i statens pensionsanstalt för befattningshavare hos centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund; given Stockholms slott den 21 februari 1930.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Cl. Lindskog.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 21 februari 1930.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Efter gemensam beredning med chefen för jordbruksdepartementet anför chefen för ecklesiastikdepartementet, statsrådet Lindskog:

Sedan centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund i skrivelse den 16 september 1929 hos domänstyrelsen anhållit, att styrelsen ville godkänna ett av centralrådet uppgjort, skrivelsen bifogat förslag till reglering av sekreterarbefattningen hos centralrådet i och för befattning-
Bihang till riksdagens protokoll 1930. 1 saml. 115 häft. (Nr 146.)

gens förenande med pensionsrätt i statens pensionsanstalt, varifrån hos skogsvårdsstyrelserna anställda befattningshavare ägde uppbära pension, har domänstyrelsen, som funnit sig icke äga befogenhet att verkställa den av centralrådet ifrågasatta prövningen, i framställning av den 22 november 1929 hemställt, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder därhän, att befattningshavare hos centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund måtte bliva berättigade till pension i statens pensionsanstalt.

Över denna framställning hava infordrade yttranden avgivits den 6 december 1929 av statskontoret och den 17 i samma månad av styrelsen för statens pensionsanstalt.

Innan jag till behandling upptager spørsmålet rörande befattningshavernas hos centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund anslutning till statens pensionsanstalt, vill jag i korthet redogöra för förbundets ändamål och allmänna organisation.

Frågan om inrättande av ett centralorgan för skogsvårdsstyrelserna, vilket väcktes av norrländska skogsvårdskommittén i dess den 16 mars 1912 avgivna betänkande och sedermera var föremål för övervägande och förslag av skogslagstiftningskommittén, behandlades av Kungl. Maj:t i den till 1923 års riksdag ingivna propositionen, nr 160, med förslag till förordning angående skogsvårdsstyrelser. Riksdagen, som icke antog Kungl. Maj:ts förslag i förevarande avseende, anhöll med anledning av ett av vederbörande utskott i frågan gjort uttalande i skrivelse, nr 280, att Kungl. Maj:t täcktes låta verkställa utredning angående möjligheten och sättet att med bevarande av skogsvårdsstyrelsernas nödvändiga självständighet åstadkomma bättre samverkan och större enhetlighet i deras lagtillämpning samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill denna utredning kunde föranleda.

I proposition, nr 182, till 1925 års riksdag framlade Kungl. Maj:t den av riksdagen begärda utredningen i ämnet och hemställde därvid, att riksdagen måtte anvisa ett extra reservationsanslag av 5,000 kronor såsom bidrag till bestridande av kostnaderna under senare halvåret 1925 för en ifrågasatt sammanslutning mellan skogsvårdsstyrelserna, att utgå under villkor att stadgarna för berörda sammanslutning upprättades enligt av departementschefen i det vid propositionen fogade utdrag av statsrådsprotokollet förordade grunder samt bleve av Kungl. Maj:t fastställda. Sedan riksdagen, jämlikt skrivelse nr 330, anvisat det äskade anslaget att utgå under av Kungl. Maj:t föreslagna villkor, har Kungl. Maj:t den 14 augusti 1925 fastställt stadgar för den vid möte den 30 mars—1 april 1925 beslutade sammanslutningen av skogsvårdsstyrelserna i riket, benämnd skogsvårdsstyrelsernas förbund.

Enligt nämnda stadgar utgör skogsvårdsstyrelsernas förbund det centrala organet för rikets skogsvårdsstyrelser. Förbundet har till uppgift att bevaka och främja skogsvårdsstyrelsernas gemensamma intressen och att i sådant syfte göra erforderliga framställningar; att verka för erforderlig enhetlighet i tillämpningen av lagar och författningar, som angå värden av enskildes skogar, och att för sådant ändamål verkställa nödiga utredningar samt vidtaga erforderliga åtgärder; att åstadkomma samverkan mellan skogsvårdsstyrelserna för att tillgodose landets och den skogsägande allmänhetens anspråk på god och ändamåls-

enlig skogsvård; att upprätta statistik över den enskilda skogsvården; samt att avgiva yttranden och verkställa utredningar i ärenden, som röra skogsvårdsstyrelserna och deras verksamhet och som av Kungl. Maj:t eller andra myndigheter till förbundet för sådant ändamål överlämnas.

Förbundet företrädes av ett centralråd, bestående av åtta av skogsvårdsstyrelserna valda ledamöter, för vilka utses ett lika antal suppleanter. Härförutom äger Kungl. Maj:t utse en ledamot i centralrådet jämte en suppleant för denne. Förbundets beslutanderätt skall, i den mån den ej tillkommer centralrådet, utövas av förbundsstämma. Centralrådet tillkommer att verksamt befordra förbundets uppgifter, att handhava dess ekonomiska och andra angelägenheter samt att i övrigt å förbundets vägnar handlägga och avgöra sådana frågor, som ej anses böra hänskjutas till förbundsstämma. Centralrådet äger antaga och entlediga sekreterare samt annan erforderlig personal.

De gemensamma utgifterna för förbundets verksamhet skola, i den mån icke medel i annan ordning ställas till förfogande, bestridas genom utdebitering å samtliga till förbundet anslutna skogsvårdsstyrelser efter viss beräkning. Å riksstaten har alltsedan budgetåret 1925/1926 uppförts anslag för verksamheten. För innevarande budgetår är anslaget upptaget med 20,000 kronor och avser kostnaderna under kalenderåret 1929.

I omförmälda av centralrådet utarbetade förslag till reglering av sekreterarbefattningen hos centralrådet har därutinnan framlagts följande grunder.

Sekreteraren, tillika kassaförvaltare, skall hava avlagt fullständig avgångsexamen från skogsinstitutets högre kurs eller skogshögskolans jägmästarkurs. Sekreterare tillsättes och entledigas av centralrådet. Anställningen skall gälla tillsvidare med sex månaders ömsesidig uppsägningstid. Sekreteraren åligger att med iakttagande av gällande författningar, stadgarna för skogsvårdsstyrelsernas förbund och i enlighet med särskild för sekreteraren fastställd instruktion bereda och föredraga de ärenden, som vid centralrådets eller dess arbetsutskotts sammanträden förekomma till behandling. Sekreteraren skall tillika handhava förvaltningen av centralrådets medel.

Sekreterarens minimiavlönning skall utgöra 12,000 kronor för år med tre ålderstillägg å 500 kronor efter respektive 3, 6 och 9 års väl vitsordad tjänstgöring. Dyrtidstillägg skall ej utgå. Om så visar sig med tjänstens behöriga fullgörande förenligt, skall sekreteraren hava rätt till en årlig semester av 45 dagar.

Domänstyrelsen har i sin framställning anfört:

Sekreteraren hos centralrådet torde icke kunna anses tillhöra de befattningshavare hos skogsvårdsstyrelser, vilka enligt kungörelsen den 22 juni 1920, nr 380, angående tillägg till reglementet den 31 december 1919 för statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl. (numera benämnd statens pensionsanstalt), ägde pensionsrätt i anstalten och beträffande vilka Kungl. Maj:t genom kungörelsen den 2 oktober 1920, nr 650, förordnat, att godkännande av befattningens reglering skulle meddelas av domänstyrelsen.

Styrelsen, som emellertid ansåge fog föreligga för att befattningen såsom sekreterare hos centralrådet förenades med pensionsrätt, ansåge, att frågan därom lämpligen borde ordnas på det sätt, att ifrågavarande befattning tillerkändes pensionsrätt i statens pensionsanstalt. Sådan rätt

syntes styrelsen ock böra tillerkännas innehavare av annan befattning av mera stadigvarande natur hos centralrådet. Styrelsen ansåge ock, att godkännande av ovanberörda reglering borde, jämväl beträffande befattningshavare hos centralrådet, meddelas av styrelsen.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer domänstyrelsen, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder, dels för att till gällande reglemente för statens pensionsanstalt måtte fogas bestämmelse av innehåll att de rättigheter och skyldigheter, varom stadgas i kapitlen I—III och VII av reglementet, måtte tillkomma befattningshavare hos centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund, dels ock för att stadgande måtte utfärdas därom att godkännande av sådan reglering, varom förmäles i reglementet, skulle av domänstyrelsen meddelas beträffande befattningshavare hos centralrådet.

Statskontoret har icke funnit något att erinra mot domänstyrelsens framställning utan tillstyrker, att förslag framläggas för riksdagen i enlighet med domänstyrelsens hemställan.

Styrelsen för statens pensionsanstalt ansluter sig till vad statskontoret i ärendet anför.

Från *centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund* har sedermera ingivits en skrift, däri centralrådet förklarar sig biträda domänstyrelsens förslag att pensionsrätt borde tillerkännas, förutom sekreteraren, innehavare av annan befattning av mera stadigvarande natur hos centralrådet.

*Departements-
chefen.* Under de år som gått, sedan skogsvårdsstyrelsernas förbund bildades, torde förbundets betydelse såsom sammanhållande organ för skogsvårdsstyrelserna och företrädare av den enskilda skogsvårdens intressen hava blivit till fullo bestyrkt. Förbundets verksamhet har alltmer ökat i omfattning och i samband därmed hava krav gjorts sig gällande att bibringa förbundet en fastare organisation. Frågan härom har närmare behandlats i statsverkspropositionen till 1930 års riksdag, nionde huvudtiteln punkt 129, varunder framställning jämväl gjorts om förhöjt anslag till förbundet. Med hänsyn till sålunda föreliggande förhållanden tillstyrker jag den gjorda framställningen om rätt för den fast anställda personalen hos förbundets centralråd till delaktighet i statens pensionsanstalt, till vilken redan tidigare ett stort antal statsunderstödda institutioner vunnit anslutning.

Förevarande befattningshavare, till vilka för närvarande är att hänföra allenast sekreteraren, i det att ett hos förbundet jämväl anställt skrivbiträde icke torde hava sådan fast anställning varom här är fråga, skulle sålunda inordnas under bestämmelserna i kap. VII av reglementet för nämnda pensionsanstalt, i enlighet varmed de rättigheter och skyldigheter, som stadgas i kap. I—III och VII, skulle tillkomma dem. Vad angår den tid, inom vilken anmälan om beredande av pensionsrätt skall äga rum för att de i mom. 1 av övergångsbestämmelserna till kap. VII

av reglementet givna föreskrifterna skola tillämpas, torde sagda tid böra bestämmas till den 1 januari 1931.

På Kungl. Maj:t torde ankomma att fastställa de villkor och bestämmelser, som i övrigt kunna finnas erforderliga.

Enär de kostnader för staten, som skulle föranledas av upptagande bland de till statens pensionsanstalt anslutna institutionerna av centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund äro obetydliga i förhållande till beloppet av de statsanslag, som utgå till anstalten, lärer någon höjning i nämnda anslag icke påkallas av en dylik åtgärd.

Under åberopande härav får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att befattningshavare, anställda hos centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund, må i överensstämmelse med vad ovan angivits från och med den 1 juli 1930 vinna delaktighet i statens pensionsanstalt.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Em. G:son Bergman.